

Nagy nehézségekkel kell szembenéznie a Bóbita Bábszínháznak, az évad eleje óta különösen. Megtartották új bemutatójukat, *A harmadik sárkányt* (képünkön - fotó: Bóbita Bábszínház), azonban a vírushelyzet miatt a legfontosabb közönség, az óvodás és általános iskolás csoportok nem járhatnak bábszínházba, decemberig 40 előadást mondtak le, csak a hétfégi alkalmakban bízhatnak a társulatnál. Sramó Gáborral, a Bóbita igazgatójával a küzdelmek mellett az új bemutató háttéréről és az évadbeli tervekről beszélgettünk.

- Nagyon sok kérdőjellel indult az ősz. Ti ráadásul egy új bemutatóval készültetek. Egyértelmű volt, hogy be is tudjátok mutatni *A harmadik sárkányt*?

- Abban azért bízunk, hogy lesz bemutató, bár minket is megcsapott a karantén szele, egy hétig nem jöhetett az egyik munkatársunk. De szerencsére a korábbi próbaidőszak olyan intenzív volt, hogy ez nem befolyásolta a dolgot, meg lehetett tartani a bemutatót. Az egy másik kérdés, hogy nem tudjuk, hogy kinek játszunk, hiszen számunkra – és minden más gyermekszínháznak és bábszínháznak – iszonyú csapás, hogy az óvodások, általános iskolások szeptember 1-től nem jöhetnek előadásokra. Mivel a közönségbázisunkra nem számíthatunk, így gyakorlatilag nincsenek bérleteseink, decemberig 40 előadás elmarad, illetve bejelentették, hogy nem fognak jönni. Ez mind a benti, mind a tájelőadásokra vonatkozik. Az előadást természetesen elkészítettük, már csak azért is, mert pályázati forrásból szinte az egész költségvetést fedezni tudtuk, másrészt a tavaszi karantén után a színészekben és minden kollégában benne volt, hogy csináljunk már valamit! A próbaidőszak nagyon jó hangulatú volt, érződött a felszabadultság. Érezni lehetett, hogy ez a darab a színészekre íródott, és ők maguk is alkotó, kreatív közreműködőként álltak a próbákhoz. A bemutató óta már volt néhány előadás, de elsősorban középiskolások jöttek, jók voltak a visszajelzések. Azonban

ez nem ugyanaz, mint amikor szülővel, nagyszülővel jönnek a különböző korú gyerekek. Egy vita is született, hogy milyen korosztálynak, kiknek szól a darab. Mi öt éven felülieknek ajánljuk, de most még nem tudjuk lemérni a kevés visszajelzés miatt. Talán a későbbiekben kiderül. Szombatonként azért lesz előadás, bízom benne, hogy jönni fognak a nézők.

- Térjünk még vissza az új bemutatóhoz. A rendezőtől, Markó Róberttől is kérdeztem, hogyan alakult ki a keretjáték. A karantént még nem lehetett tudni a tervelfogadáskor, de nagyon kreatívan belerakta.

- Amit Robi elképezel rendezőként, színpadi alkotóként, azt szövegkönyvben is megvalósítja, természetesen dramaturg segítségével. Nagyon kíváncsi voltam, hogy mi lesz belőle, mert az eredeti népmese elég komor és mellbevágó. Beszéltünk róla, hogy ezt valamiképpen finomítani kell, játékosá kell tenni, hiszen nagyon súlyos témák vannak benne: a főhős apjának halála, az anyai árulás, ugyanakkor ellenpontként ott van a megbocsátás. Nagyon izgalmas motívumok, amiket fogyaszthatóvá kellett tenni, és ez a keretjáték tette azzá. Olyan kérdések, gondolatok hangzanak el a darabban, amik nagyon fontosak, amikor értékekről van szó. Az egyik pillanatban arról van szó például, hogy az nem lehet, hogy a rossz győz. A jónak kell győznie. Egy másik jelenetben pedig elhangzik, hogy bármi történjék, a fiú megbocsát az édesanyjának, mert az édesanyja. Ezek nagyon fontos alapértékek, amiket egy mese segítségével taníthatunk meg a gyerekeknek. Ebben a mesében ezek az alappillérek nagyon hatásosan és erőteljesen megvannak.

- A darab nézése közben többször az jutott eszembe, hogy ideális lenne fesztiválszereplésre. Gondolkodtok ebben?

- Most hogy ezt említed, az jut eszembe, hogy már lassan el is felejtkeztünk róluk. Pedig nemrég kellett volna lennie a Kecskeméti Magyarországi Bábszínházak Találkozójának, illetve két időpontot is kijelöltek a kaposvári Gyermekek- és Ifjúsági Színházi Biennáléra. Ezek most elmaradtak és nagyon messzinek is tűnik minden fesztivál. Azonban igazad van, nagyon illik egy fesztiválra, mert megtapasztaltuk, hogy a felnőtt közönség nagyon érti, sőt 14-18 éves gimnazisták is úgy nyilatkoztak, hogy nagyon izgalmas színházi élmény volt számukra. Ezért egy felnőttekből álló, szakmai megmérettetésen ez pozitívum. Az is fontos, hogy nagyon jól megmutatkoznak a kollégák, színészek. Ez egy fesztiválnál nem utolsó szempont, sőt a magam részéről én sokszor haragszom, amikor a szakmai beszélgetéseknél, értékeléseknél szinte mellékesen beszélnek a színészekről. Nem kap elég hangsúlyt, hogy vannak jó bábszínészek az országban, beleértve a Bóbitát. Arányait tekintve méltatlanul kevés szó esik róluk. Szerintem tanulni kéne a kőszínházi, élőszínházi értékelésekből, hiszen jó bábszínészek nélkül nincs jó bábszínház sem.

- Abból a szempontból is különleges a darab, hogy kettős szereposztással dolgoztatok. Ez minek köszönhető?

- Kis társulat vagyunk, ez eddig nem nagyon fordult elő, legfeljebb akkor, amikor kolléganők babát vártak. Azonban most végre megvalósult, amire már régóta vártunk. Nevezetesen, hogy a Színművészeti többször ígéretet tett, hogy harmadévben kiadja a diákokat gyakorlatra vidéki bábszínházaknak. Ez most végre megtörtént, és az összes bábszínház érintett a projektben. Mikor Markó Robival, a rendezővel beszélgettünk erről, egyértelmű volt, hogy **Csernák Norbertet** fogjuk kérni (váltótársa

Arató Máté

, a Bóbita társulatának tagja), aminek azért is örülök, mert a Művészeti drámatagozatán tanítványom volt. Nagyon tehetségesnek tartom és számomra fontos, hogy ilyen kötődések megmaradjanak. Norbi jött is örömmel hozzánk, de ugyanilyen öröm volt számunkra

Cseri Hanna

közreműködése, aki rendező szakos, a darab zeneszerzője volt, szintén volt tanítványom. Ezekből a kapcsolatokból hosszú távú együttműködések születhetnek. Persze, nem tudom, mit hoz a jövő, ki hova fog szerződni, sajnos nekem erre nem nagyon vannak lehetőségeim. De a vendégszereplés, közreműködés benne van a pakliban. Másik oldalról pedig mindig jó dolog, ha egy új ember kerül a csapatba, felfrissíti a társulatot. Ezek mindig izgalmas dolgok.

- A harmadik sárkányon kívül mire számíthatunk még?

- Egy-két szombaton még biztosan játsszuk *A harmadik sárkányt*, és talán, többszöri elmaradás után végre újra színre kerülhet a

Torzonborz, a rabló

, és elkezdjük egy új bemutató próbáit, a *Holle anyóét*. Ez egy olyan jellegű előadás lesz, ami most nagyon hiányzik a palettánkról. Ha visszagondolok az elmúlt időszak előadásaira:

Robin Hood

,
A lilahajú tündér

,
A hollókirály

,
A harmadik sárkány

, látható, hogy nagy szükség van egy klasszikusabb mesére és klasszikus formára. A

Holle anyóban

nagyon szép, porcelánszerű kesztyűs bábok lesznek, igazi klasszikusnak mondható,

illúzió-bábszínházi elemekkel. Én rendezem,

Komlóczi Zoltán

a zeneszerzője, nagyon kellemes, szép élőzenével fogjuk előadni. Azért vizualitásban és játékban is lesz benne egy-két meglepő dolog, a kesztyűs bábok mellett például egy gólyalábas figura is meg fog jelenni, de a klasszikus Holle anyó meséjét láthatják majd a nézők.

- Ez felújítás lesz?

- Nem, nem felújítás. A szövegek könyv valóban a régi, az 1995-ben bemutatott darabé, bár egy kicsit átdolgoztuk, húzások vannak benne. De teljesen új díszlettel, bábokkal dolgozunk, teljesen más lesz az előadás kiállítása, zenéje, tehát egy új produkció jön létre.

- Nézzük meg az általános helyzetet, már ami a bábszínházakat illeti. Tartjátok a többi intézménnyel a kapcsolatot? Náluk hogyan próbálnak túlélni? Hogyan kezelik a helyzetet?

- Igen, tartjuk a kapcsolatot, mindenki panaszkodik. De senki sem tud túl sok mindent tenni, olyan nagy a kiesés, amit néhány kreatív ötlettel nem lehet kiküszöbölni. Nem arról van szó, hogy két hetet ki kéne bírni, gyakorlatilag március 15 óta tart, jelenleg 120 elmaradt előadásnál tartunk, ami 15-20 millió forint kiesést jelent, és még csak október közepe van. Nem tudom mi lesz velünk, a helyzetről még nyáron tájékoztattuk az önkormányzatot. Azt hiszem, hogy ugyanebben a cipőben van a többi bábszínház is, önhibáján kívül, ezt különösebben nem kell magyarázni. Nálunk ehhez annyi adódik hozzá, hogy speciális helyzetben vagyunk, mert jelenleg magánszínházként működünk, aminek teljesen más a finanszírozása. De nagyon bízom benne, hogy 2021 januárjától visszakerülünk önkormányzati tulajdonba, és ismét meg lehet teremteni a biztonságos működést. Erre már több ígéretet kaptunk, az önkormányzat is tisztában van vele, hogy valamit lépni kell a Bóbita ügyében.

- Beszéljünk még a tervezett évad végéről. Erre az évadra három bemutató van betervezve, az utolsó jövő tavaszra. Erről lehet már tudni részleteket?

- A ***Madarak nyelve*** című népmese alapján a darabot **Boráros Milada** írja, és az újabb rendezőgenerációhoz tartozó fiatal hölgy,

Szenteczki Zita

fogja rendezni. Vele is már évek óta kapcsolatban állunk, bízom benne, hogy ez most tényleg létre is tud jönni, tervezett bemutató dátum: május 1. Ez is a klasszikus mesék vonulatába tartozik, legalábbis a cselekményét illetően. Azt kértem

Boráros Szilárdtól

, akit az egyik legprofibb tervezőnek tartok, hogy egy könnyen mozgatható szcenikát, díszlettervet hozzon. Azt viszont tudom, hogy Zita mint rendező biztosan meg fogja bolondítani az előadást. Én is kíváncsian várom, hogy ez a klasszikus mese tavasszal hogyan fog majd megjelenni.

- Most nyílik egy új játszóhely Pécsett, az Escargo Szobaszínház. Az Escargósokkal régebb óta együttműködtek. Ez a kapcsolat továbbra is tart?

- Igen, továbbra is él, sőt azt mondhatom, hogy szorosabb, mint valaha. Nagyon sok közös projektünk, pályázatunk an, az együttműködésünk töretlen és nagyon örülök, hogy meg tudtak erősödni és új lehetőségek nyíltak előttük. Most kezdjük Tóth Zoli darabjának az *#Apa, anya, én* felújító próbáit, lesz egy-két előadás, sőt egy tévéfilmet is tervezünk belőle. Ezen kívül felújítjuk *Az ember tr.-t*

, amiben szintén szerepelnek Escargósok, és befogadtuk a csecsemőszínházi előadásukat, a *Totyogót*

, kb. 10 alkalommal megy nálunk. Megvan az együttműködés.

{jcomments off}